

"بسم رب الحسین"

راه و رسم ماندگاری؛ از کربلا تا عصر حاضر

مقدمه: تفاوت میان «مرگ» و «حیات»

بسیاری از تاریخ‌نگاران می‌پرسند: چگونه انسانی که در اوج جوانی و در میانه مسیر زندگی، با همه توان خود در برابر بی‌عدالتی ایستاد، نه تنها فراموش نشد، بلکه به موتور محرک نهضت‌های آزادی‌خواه در سراسر جهان تبدیل شد؟ پاسخ در یک واژه نهفته است: «ماندگاری». امام حسین (ع) با خون خود به ما آموخت که ماندگاری، در طول عمر نیست، بلکه در «عمق معنا» و «اصالت مسیر» است.

۱. راه و رسم اول: اصالت در مسیر (حقیقت در برابر تزویر)

اولین گام در راه ماندگاری، انتخاب مسیر درست است، حتی اگر آن مسیر، دشوارترین و پریپیچ‌وخم‌ترین راه باشد. امام حسین (ع) مسیر را نه بر اساس «سود و زیان»، بلکه بر اساس «حق و باطل» انتخاب کرد.

در دنیای امروز که مادی‌گرایی و سرعت، حقیقت را در پس خود پنهان می‌کنند، راه و رسم حسین (ع) به ما می‌آموزد که برای ماندگار شدن، نباید در مسیرهای میان‌بر و بی‌اصل و نسب قدم برداشت. ماندگاری یعنی ایستادگی بر اصول، حتی وقتی تمام دنیا در جهت مخالف حرکت می‌کنند.

۲. رسم دوم: عشق، سوخت حرکت (عشق بیکران)

هر نهضتی بدون محرک، در اثر اصطکاک با واقعیت، فرو می‌پاشد. محرک نهضت کربلا، نه قدرت نظامی بود و نه جاه‌طلبی سیاسی؛ بلکه «عشق» بود. عشقی به حقیقت، عشقی به خدا و عشقی به انسانیت.

نام کاروان ما، «عشق بیکران»، از همین ریشه می‌جوشد. اگر عشق در دل زائر نباشد، سفر او تنها یک جابه‌جایی جغرافیایی است؛ اما اگر عشق باشد، هر قدم در مسیر کربلا، گامی است در جهت بازگشت به خویشتن و رسیدن به تعالی. ماندگاری تنها با سوخت عشق ممکن است؛ چرا که مادیات می‌پوسد، اما عشق، تاریخ را می‌سازد.

۳. رسم سوم: فداکاری برای معنا (ایثار در راه هدف)

ماندگاری هزینه‌ای می‌طلبد. امام حسین (ع) با ایثار عزیزترین‌ها، ارزش‌های بی‌قیمتی چون کرامت انسانی و آزادی را برای ما به ارث گذاشت. ماندگاری یعنی اینکه ما حاضر باشیم برای حفظ ارزش‌های بزرگ، از «خودخواهی‌های کوچک» بگذریم.

در مسیر زیارت، ما یاد می‌گیریم که چگونه از «من» خود عبور کنیم تا به «ما» و به حقیقت برسیم. این همان فداکاری کوچکی است که هر زائر در مسیر پیاده‌روی، با صبر و تحمل خود، به آن معنا می‌بخشد.

نتیجه‌گیری: چگونه ماندگار شویم؟

ماندگاری، میراث کسانی است که از «لحظه‌ها» برای ساختن «ابدیت» استفاده کردند. امام حسین (ع) به ما نشان داد که اگر مسیرمان با حق، سوخت حرکت ما عشق و هدفمان معنا باشد، مرگ نیز تنها یک گذار است برای رسیدن به جاودانگی.

ما در کاروان «عشق بیکران»، تلاش می‌کنیم تا این راه و رسم را در کوچکی‌ترین جزئیات سفر، از مسیر پیاده‌روی تا برخورد با همسفران، برای شما بازسازی کنیم. چرا که هدف ما تنها رسیدن به کربلا نیست؛ هدف ما، زیستن با آن درس‌های ماندگار است.

«ای حسین، تو راهی، ما نیز راهیم... تا سر منزل مقصود.»